

[Duetoft]

at vi aldrig får alle i gang, men så lad os dog tage udgangspunkt i det i stedet for i snakken om, at vi ordner alle problemerne; om et år er der så ingen arbejdsløshed, og om to år er paradiset fundet.

Hvis man tager udgangspunkt i, at man ikke får flere i arbejde på traditionel vis, er man nødt til at sige: Det arbejde, der er, må vi jo så fordele anderledes, og derfor har CD helt fra starten altid talt for jobrotation, talt for arbejdsfordeling, at vi fordeler det arbejde, der er, og her vil jeg så sige til hr. Jes Lunde, at dér plejer SF og CD jo at gå godt sammen. Vi er i forhandlingerne om finansloven og omkring aktiveringen meget indstillet på jobrotation i orlovsordninger i forbindelse med uddannelse, i forbindelse med børnepasning eller såmænd også for mennesker, der bare vil have fri en periode; det er det, vi må tænke på, for det er jo altså sådan, at det er bedre at have mennesker ledige, der ønsker at være ledige, end at have mennesker ledige, der er tvunget til at være ledige. Der er en væsentlig menneskelig og psykologisk faktor til forskel. Men selvfølgelig skal vi gøre noget. Dette er ikke en selvpogivende holdning, jeg tror, at det er en realistisk holdning, men det er da klart, kan vi få 10.000 eller 15.000 eller 20.000 mennesker i arbejde, så er vi glade for det og vil gerne være med til det. Der er bare uhyre langt fra 15.000 eller 20.000 og op til 300.000. Men derfor er vi selvfølgelig også enige i, at der skal ske en hurtigere og mere effektiv aktivering af de ledige. Vi synes, det har været ulykkeligt, at man kunne gå så længe uden for systemet eller i systemet, men uden at der skete ret meget, sådan at man fik alle problemerne, og derefter forsøgte samfundet at få mennesker i gang. Vi er enige i fremrykning af tilbud. Vi er enige i, at man hurtigere og mere effektivt skal gå ind og hjælpe de arbejdsledige. Vi ved ikke, hvor mange flere det umiddelbart vil sætte i arbejde, men det vil give en større chance for, at der kommer nogle i arbejde.

CD har jo også tidligere – for vel en måneds tid siden – fremsat et forslag om at give de rigtig langtidsledige, og med det mener jeg mennesker, der har været ledige i en ganske lang årrække, og fortidspensionister og bistandsmodtagere mulighed for at tjene 25.000 kr. ved siden af deres offentlige ydelse alene af den grund, at det ville give mennesker en chance

for at komme i gang med et arbejde og dermed blive ved med at være inde i den vane at have et arbejde, og på den anden side ville det føre til, at en række job i det danske samfund, som i dag ikke udføres, fordi det i realiteten koster for meget med en højere løn, ville blive gjort. Vi tror, servicen i det danske samfund ville blive bedre. Vi ved godt, at der er praktiske problemer. Vi ved godt, at der kan være et problem i forhold til de lavtlønnede på arbejdsmarkedet. Derfor er vi også indstillet på at diskutere tidsrammerne, sådan så man faktisk først på et ret sent tidspunkt i et arbejdsløshedsforløb får denne mulighed, men til gengæld mener vi faktisk også, at det er de mennesker, der har mest behov for ordningen, for det er dem, der har sværest ved at vende tilbage til arbejdsmarkedet på normal vis.

Vi har også med glæde set, at 19 år efter, at vi har fremsat vores forslag om det, er vedligeholdelsesfradraget på boliger begyndt at vinde tilslutning, ja, noget kunne jo tyde på, at bortset fra et enkelt halvår, som måske stadig væk skal være på tilskud, er der måske chance for, at man fra 1994 faktisk får vores gamle forslag om fradrag for udgifter til vedligeholdelse af boliger igennem Folketinget, og det er da dejligt. 19 år er selvfølgelig en rimelig lang tid at gå, før man barsler, men på den anden side set, vi fik jo vores vilje, og det er jo godt nok.

Vi er også tilhængere af byfornyelsesforslag; dér mener vi også der må ligge en række arbejdspladser, og endelig er vi bestemt tilhængere af, at man fremrykker investeringer specielt i infrastrukturen. Det kan være baner, det kan være motorveje, og det kan såmænd være andre ting også. Der skal regeringen ikke møde nogen problemer, hvis regeringen kommer med den type forslag, men vi må understrege, hvad jeg allerede gjorde i en kort bemærkning både i forgårs og i formiddags, bl.a. i forbindelse med hr. Risgaard Knudsens diskussion om Nordjylland, at vores ønske og krav til den debat er naturligvis, at man ikke samtidig med, at man fremrykker nogle investeringer, forsinket andre, der er vedtaget, herunder motorveje i det nordjyske.

Vi tror, at tryghed er et meget vigtigt ord. I virkeligheden har vi vel to problemer – ja, vi har mange problemer, men vi har to store problemer i det danske samfund, nemlig dem, der er blevet ledige, og så dem, der er bange for at